

Vajon jó döntés-e 40 évesen belevágni egy olyan emberpróbáló feladatba, mint az Exatlon Hungary? Ráadásul Miló Vikinek nemcsak az akadálypálya okozhat gondot. A rendkívül világos bőrű sportolót nem érheti erős napsütés. Dominikán pedig csak az van.

„A BOKSZBAN MINDENT ELÉRTEM, de a magánéletemben nem vagyok sikeres”

Miután tíz évvel ezelőtt Miló Viki befejezte profi sportolói pályafutását, két dolognak szentelte az életét: a kutyáknak és a tanítványainak. „Kilenc kutyával élek együtt, mert hosszúszerű csivákat tenyésztetek. Versenyekre, tréningekre járok velük. Ezen kívül mindennap bokszedzéseket tartok egy óbudai fitnesszteremben. Mindkét munkámat nagyon élvezem, de közben valahol megszűntem saját magam lenni, mivel hajnal négytől éjjel délig dolgozom. A figyelmeztet a tanítványok és az állatok kötik le. Azt gondoltam, van még bennem annyi erő és energia, hogy belevágjak egy több hétig tartó versenybe, és saját magam számára újra én legyek a legfontosabb” – magyarázza Viki.

Mi lesz az érzékeny bőrével?

A csinos nő mérlegelt, mielőtt igent mondott, mivel többször volt bőrrákja. „Legutóbb 2017 decemberében műtöttek, pedig évek óta nem fekszem ki a napra, strandra pedig nem járok. Nyáron is csak hosszú ujjú pulóverben megyek ki az utcára. Az orvosok azt mondják, a káros sugarak még gyerekként érhetek, de csak felnőttként alakult ki nálam a bazelioma” – meséli Viki, aki legjobban a dominikai napsütéstől tart. Több tubus ötvenfaktoros krémet vitt magával,

HOLCZHAFER CSABA ÍRÁSA

mert neki nagyon veszélyes leégni. „Igénylem a kihívásokat, és be akarom bizonyítani, hogy középkorúként nem én vagyok a leggyengébb láncszem a csapatban. A küzdelem és a helytállás mindent felülír, így most igyekszem kizárni a negatív gondolatokat, vagyis nem foglalkozom azzal, hogy a bőröm érzékeny, és ez is kockázatot jelenthet.” Viki azt mondja, mielőtt elindult Dominikára, formá-

ba kellett hoznia magát. „A többi versenyző szerintem jobb kondícióban volt, mint én. A csapattársaim közül még sokan versenyeznek, én már csak edző vagyok, de már nem profi boksversenyző, így az utazás előtt össze kellett kapnom magam.”

„Nem vágyom egy Adonisra”

Bármennyire furcsa, de ez a rendkívül csinos és nőies nő szingli. Nem is értem, miért nem talált

eddig pártra. „Én sem értem – tárja szét a kezét. – A bokszból mindent el-értem, de a magánéletemben nem vagyok sikeres. Az egyik kezével ad a jó-isten, a másikkal elvesz. Harmincéves koromban is nehéz volt társat találni, betöltve a negyvenet még inkább hátrányos helyzetben vagyok. A korban hoz- zám illő pasik fiatal lányo- kat keresnek, nekik nem pálya az én korosztályom.” Vikinek voltak már hos- szabb-rövidebb ideig tartó kapcsolatai, de összességé- ben egyedül élte le az életét. Pedig azt mondja, nincsenek óriási igényei. „Csak annyit várok el egy férfitől, hogy legyen ápol- t és intelligens, hogy felnézhes- sek rá. Nekem nem kell a pénz, mert eltartom magam. És kigyúrt testű Adonisra sem vágyom” – mondja ne- vetve, majd azon mereng,

talán félnek tőle a férfiak. „Lehet, hogy a kívülálló- k számára egy női bokszoló túl keménynek tűnik? Pedig es- küszöm, a ringen kívül még senkit nem ütöttem meg.” Viki azt mondja, a párka- csolati témát mostanra már elengedte, nem vágyik gör- csösen arra, hogy legyen mellette valaki. „Ha jön, úgy is jönni fog, ha pedig az a sorsom, hogy

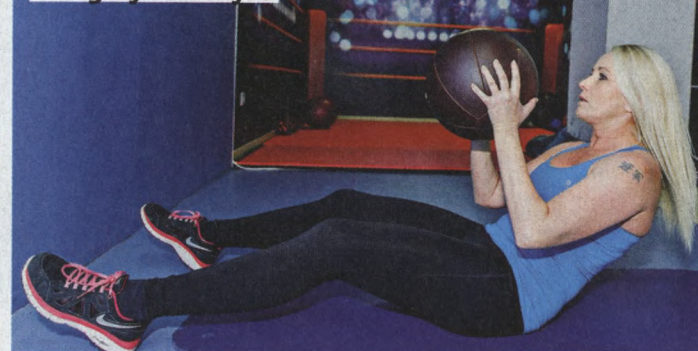
egyedül maradjak, akkor is feltalálom magam.”

A karácsonyt most a kedvéért később tartják

Viki szülei Nyíregyházáról drukkolnak a lányuk- nak. Édesapja szemé- lyi tréner, anyukája fogtechnikus.

momra a verseny, első dolgom lesz a szülővárosomba menni, és részletesen beszámolni nekik a versenyről. A karácsonyt is akkor fogjuk megtartani, amikor hazajövök. Reményeim szerint ez minél későbbi időben lesz. Nagyon vicces lesz tavasz- szal karácsonyozni!”

Nagyon kitartóan készült az Exatlon Hungary versenyre

Viki nem akar a csapat leggyengébb láncszeme lenni

VILÁGBAJNOK CSIVAVÁJA VAN

Ahogy a sportágában, a bokszból, úgy a kutyatenyésztésben is az egyik legjobbnak számít. Viki Pecsenyka nevű kutyája a lipcsei világ- bajnokságon, a World Dog Show-n a hosszúszerű kölyökkisvívák mezőnyében győztes lett. „A négylábú kedvenceimre úgy tekintek, mint- ha a saját gyerekeim lennének. Mindent meg- adok nekik. A házon belül egy külön szobában vannak, de hárman-négyen mindig velem al- szanak.”

